

Krausz András méltatása az Életműdíj átadása alkalmából

Ebben az évben az Életmű díjat egy közkedvelt személyiség kapja, aki

- a sport területén végzett munkássága révén országosan is olyan elismerést szerzett, amely hozzájárult településünk jó hírnevéhez,
- példamutató magatartása miatt köztiszteletnek örvend,
- kimagasló tevékenységet végez tősgyökeres taksonyiként a sváb hagyományok megőrzésében és a helyi községi életben.

De vajon hogyan tünt fel ez a szerteágazó személyiség a taksonyiak életében?

Az Ullmann és a Krausz családból származó szülők feltehetően nem gondolták, hogy fiuk egyszer településünk köztiszteletben álló polgára lesz és hogy ehhez többek között épp azok az értékek, hagyományok egész életén át tartó megélése járul hozzá, melyet gyermekkorában, sváb környezetben, a lehető legtermészetesebb dologként szívott magába.

Sebő Ferenc szavai tökéletesen jellemzik díjazottunk hagyományokhoz való viszonyulását. *"A hagyományt nem ápolni kell, hisz nem beteg, nem is őrizni, mert nem rab. Hagyományaink csak akkor maradhatnak meg, ha megéljük őket."*

A sváb kultúrát személyisége egy az egyben megtestesíti. Örzi az ősi szokásokat, mai napig műveli a termőföldet, ahogyan azt szüleitől is látta. Kedvtelésből borászkodik, melynek alapjait édesapjától sajátította el.

Az autentikus német nemzetiségi dalokat rendszeresen, örömmel énekelte először a Kreis Ferenc vezetésével működött Taksonyi Férfi Kórusban, majd az idén 20. éves jubileumát ünneplő Taksonyi Vegyes Dalkör egyetlen basszus szólamú hangjaként.

Az énekléshez számára automatikusan kapcsolódik a tánc is.

1994-ben történt, amikor néhány pár táncosból álló kis csapat elhatározta, hogy feleleveníti és továbbörökíti a német nemzetiségi táncokat az utókor számára. Így alakult meg a Taksonyi Német Nemzetiségi Felnőtt Táncsoport, melynek alapító tagja díjazottunk és a szintén sváb származású felesége is. Pár éven belül megszorodtak az országon belüli és külföldi fellépő körutak, melyekről felejthetetlen élményekkel tértek haza. A dalolás és a tánc élete szerves része, számára e két dolog elválaszthatatlan egymástól.

A nemzetiségi identitástudat másik jele a nemzetiségi nyelv aktív gyakorlása. Díjazottunk egyike azoknak a Taksonyiaknak, akik még beszélik a sváb nyelvet. Számos alkalommal lehettek kollégái, ismerősei tanúi annak a leleményességnek, amikor a sváb nyelvet segítségül hívva bravúrosan oldott meg helyzeteket: például a számára szintén kihagyhatatlan henfenfeldi és raini testvérvárosi látogatások alkalmával. Legyen szó akár a meghibásodott turista busz golyóscsapágyáról, vagy alkalomadtán a szénbánya magyarázatáról, melyek egy percig sem jelentettek problémát számára. Mindezt természetesen sok-sok humorral és vidámsággal fűszerezte meg, mely egyértelműen meghozta számára mindenütt a népszerűséget.

Az eddig említett értékek fontos részei egyéniségének, azonban ami igazán felemeli őt és munkásságát tekintve az életmű díjban csúcsosodik ki, az a sport iránti szeretete és ezen érzés alapjainak a felnövekvő nemzedékekben való elültetése.

A sport az élete. Már gyermekkorában a labdarúgás volt a mindene, mely érzés tovább fokozódott felnőtt korára is. Brózik Tibor ösztönzésére kezdett el komolyabban foglalkozni a labdarúgással, mely a szakedzői képesítés megszerzéséig vezetett. 35 éve csatlakozott edzőként a Taksonyi Sportegyesülethez, ahol a mai napig foglalkozik a növendékekkel immáron nyugdíjasként is.

1979-ben Török István tanár úr ösztönzésére vállalt testnevelői állást az általános iskolánkban.

1983-ban tanítás mellett szerzi meg a tanárképző főiskolai diplomát, mely által már bizonyítványa is lett azokról a pedagógiai képességekről, melyeket ösztönösen gyakorol.

A gyermekkorban szerzett impulzusok a legmeghatározóbbak személyiségünk fejlődésében, ebből adódóan nagyon fontos, milyen pedagógusokkal töltik az

iskolás gyerekek szinte egész napjukat. Pedagógiai érzéke ösztönös képesség, nagy szeretettel, türelemmel, de következetesen terelgeti apró növendékeit. Számukra egy személyben barát és példakép.

Díjazottunkat nem csupán a gyermekek rajongják körbe, a szülők is egy emberként állnak a kitűzött célok mögött, mivel lelkesítő és csapatformáló ereje oly mértékű.

Lelkiismeretes munkájuk gyümölcseként idén az U9-es labdarúgó utánpótlás csapat az országos bajnokságon aranyérmes lett ő pedig edzői pályafutásának elismeréseként elnyerte a legjobb felkészítő edzői címet! Ez az eredmény szakmai munkásságának megkoronázása, mely tovább fokozza lelkesedését, elhivatottság tudatát a labdarúgó utánpótlás kinevelésében. Büszkék vagyunk eredményeikre és kívánjuk, hogy még sok hasonló sikerben legyen részük!

A sport mellett aktívan szervezi kollégáival, barátaival a település és az iskola közösségi életét is. Volt ő diákönkormányzat vezető, farsangi bálokon konferáló, de nagyot alakított egy végzős osztályával szervezett színdarabban is.

Az elmúlt 30 évben a balatoni nyári táborok elengedhetetlen sportprogram és vetélkedő szervezője és emellett gondoskodik a felnőttek szórakoztatásáról is az esti tártli partik mestereként. Szeret a középpontban lenni, életének, munkásságának bármely szeletét nézzük mindig árad belőle a derű, a humor, a vidámság.

Összességében elmondható díjazottunkról, bármit tesz azt szívvel-lélekkel teszi. Egyértelmű, hogy csak olyat tesz, amiben igazán jól érzi magát, és fontos számára, hogy ezt az érzést mások felé is közvetítse, átadja, majd egyszerűen hagyja, hogy ez a jó érzés szétáradjon, kiteljesedjen egy kollektív élményben.

És most már itt az ideje, hogy felfedjük kilétét is...

A 2015-ös esztendő Életmű díjas kitüntetettje: Krausz András.

Taksony, 2015. november 29.